

Nr 55.

Ankom till riksdagens kansli den 29 maj 1922 kl. 2 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till kungörelser angående ändrad lydelse dels av § 8 mom. 1, 2 och 3, § 9 mom. 1 samt § 13 mom. 1 och 2 i förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor, dels av § 2 mom. 2 i tulltaxeunderrättelserna, dels ock av § 3 i förordningen den 31 maj 1907 angående rätt att hos generaltullstyrelsen erhålla upplysning rörande tullbehandlingen av varor, avsedda att till riket införas.

I en den 17 februari 1922 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 90, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga nedan intagna förslag till *dels* kungörelse angående ändrad lydelse dels av § 8 mom. 1, 2 och 3, § 9 mom. 1 samt § 13 mom. 1 och 2 i förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor, dels av § 2 mom. 2 i tulltaxeunderrättelserna;

dels ock kungörelse om ändrad lydelse av § 3 i förordningen den 31 maj 1907 angående rätt att hos generaltullstyrelsen erhålla upplysning rörande tullbehandlingen av varor, avsedda att till riket införas.

Bihang till riksdagens protokoll 1922. 7 saml. 47 häft. (Nr 55.)

Förslag

till

kungörelse angående ändrad lydelse dels av § 8 mom. 1, 2 och 3, § 9 mom. 1 samt § 13 mom. 1 och 2 i förordningen den 9 juni 1911 (nr 80) med tulltaxa för inkommande varor, dels av § 2 mom. 2 i tulltaxeunderrättelserna.

Häriigenom förordnas, att § 8 mom. 1, 2 och 3, § 9 mom. 1 samt § 13 mom. 1 och 2 i förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor ävensom § 2 mom. 2 i de vid förordningen fogade underrättelser om vad vid tulltaxans tillämpning iakttagas bör skola erhålla följande ändrade lydelse:

§ 8.

1. Tullfrihet under viss kortare tid må medgivas för:

a) tullpliktiga varor — — — återutföras;

b) tullpliktiga föremål, vilka inkomma:

för att förevisas — — — införda;

för att användas såsom — — — gods;

för att användas vid — — — cirkusföreställningar; eller

för att avprovos — — — försäljningsändamål; samt

c) inkommande — — — landet.

Tullfrihet enligt detta moment må icke medgivas för längre tid än ett år, och bör, där tullfrihet medgives för vara, som skall avprovos och eventuellt återutföras, eller för emballage, tiden begränsas till högst sex månader.

På vederbörande tullförvaltning ankommer att i enlighet med de allmänna anvisningar, som av generaltullstyrelsen i ämnet utfärdas, medgiva tullfrihet, som nu är sagd, därvid tullförvaltningen äger meddela de kontrollföreskrifter, vilka befinnas erforderliga för fastställande av identiteten mellan den införda och den utförda varan; och skall såsom villkor för tullfriheten gälla, att varuägaren jämte iakttagande, i vad på honom ankommer, av berörda föreskrifter har att vid varans utbe-
kommande i tullkassan deponera belöpande tullavgift eller annorledes ställa av vederbörande tullförvaltning godkänd säkerhet för dess gäldande i det fall, att återutförelsen icke äger rum inom tid, som av tull-

förvaltningen bestämts, ävensom i fall att återutförelsen icke varder behörigen styrkt.

2. På prövning av generaltullstyrelsen efter samråd med kommerskollegium ankommer, huruvida och under vilka villkor i särskilda fall tullfrihet under viss tid må medgivas ej mindre för maskiner, redskap, verktyg och andra föremål, som införas för användning vid järnvägs- eller hamnbyggnad, kanaliseringsarbete, elektrisk anläggning för allmänt behov eller annat allmännyttigt företag och som därefter skola ur riket återutföras, än även för lokomotiv och järnvägsvagnar, som av järnvägsförvaltning förhyras från utlandet.

3. Om de villkor, under vilka resande, som icke är inom riket bosatt, må utan tullavgifts erläggande under en tid av högst ett år förfoga över medförd automobil, avsedd att inom samma tids utgång återutföras, förordnar Konungen.

§ 9.

1. För varor, som utföras för att i utlandet undergå reparation eller någon bearbetning, vilken icke väsentligen förändrar deras karaktär, må återinförelse inom högst ett år efter utförelsen medgivas mot tullavgift, motsvarande 15 procent av det belopp, vartill reparations- eller bearbetningskostnaden uppgått, för så vitt icke varan i följd av bearbetningen varder hänförlig till tulltaxerubrik med högre tullsats än den förut tillämpliga, i vilket fall belöpande skillnadstull i stället skall erläggas. Sådant medgivande och bestämmande av därvid erforderliga kontrollföreskrifter ankommer på tullförvaltningen i den ort, över vilken varorna återinföras eller äro avsedda att återinföras; dock att tullförvaltningen därvid har att iakttaga de allmänna anvisningar, som av generaltullstyrelsen i ämnet utfärdas.

§ 13.

1. Vid utförelse sjöledes från stapelstad av följande, utav utländskt råämne inrikes tillverkade varor beviljas efter vederbörande tullförvaltningens prövning restitutionsvis av tullmedlen:

2. Då jutevävnad, tillverkad i utlandet, användes till emballage vid utförelse sjöledes till utrikes ort, må, sedan varans utförelse behörigen styrkts, för varje kilogram av vävnaden restitutionsvis av tullmedlen efter vederbörande tullförvaltningens prövning beviljas 10 öre under iakttagande av de i mom. 1 under punkterna a) och b) upptagna bestämmelser; skolande dock den försäkran om varans ursprung, som det

enligt punkten b) åligger tillverkare att vidfoga angivningsinlagan, i det fall, varom här är fråga, avgivas av tillverkaren av den vara, för vars emballerande jutevävnaden blivit använd, samt innehålla, att emballaget utgöres av utländsk jutevävnad, för vilken full införseltull blivit erlagd, ävensom uppgift om emballagets vikt; vederbörande tullmyndighet förbehållet att, om anledning därtill förekommer, genom störtning och provvägning utröna emballagets vikt. Utförseln av varan skall verifieras på sätt i mom. 1 punkten c) föreskrives; dock att, i fall då jutevävnaden därvid använts såsom emballage för trämassa, utförseln må anses behörigen styrkt, då densamma verifieras genom anteckning å tullpasset för det fartyg, varmed jutevävnaden uppgives hava utförts, samt vederbörande tullbevakningstjänstemans i inlastningsorten intyga, att exportvaran blivit under hans tillsyn i fartyget inlastad.

I de sålunda meddelade föreskrifterna må generaltullstyrelsen lämna de lättnader, som, utan åsidosättande av nödig kontroll, kunna medgivas.

Underrättelser om vad vid tulltaxans tillämpning iakttagas bör.

§ 2.

2. I fråga om varor, vilka inkomma i emballage, bestämmes i regel nettovikten sålunda, att varan väges brutto utan ompackning eller annan förändring av det skick, vari den införts, varefter avdrag från bruttovikten äger rum enligt vad här eller för den ifrågavarande artikeln särskilt i den vid taxan fogade taratariffen stadgas; dock att med avseende å varor, vilkas beskaffenhet sådant föranleder, vederbörande lokala tullmyndighet skall med iakttagande av de allmänna anvisningar, generaltullstyrelsen i ämnet utfärdar, äga medgiva, att bruttovikten må utrönas genom provvägning eller på annat sätt, som utan att äventyra kronans rätt medför lättnader för trafiken.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 januari 1923.

Förslag

till

kungörelse om ändrad lydelse av § 3 i förordningen den 31 maj 1907 (nr 30) angående rätt att hos generaltullstyrelsen erhålla upplysning rörande tullbehandlingen av varor, avsedda att till riket införas.

Härigenom förordnas, att § 3 i förordningen den 31 maj 1907 angående rätt att hos generaltullstyrelsen erhålla upplysning rörande tullbehandlingen av varor, avsedda att till riket införas, skall erhålla följande ändrade lydelse:

§ 3.

För erforderlig laboratorieundersökning av varuprovs samt för av särskilt anlita sakkunnig avgivet utlåtande om varuprovs beskaffenhet liksom ock för sådant provs behandling i och för framtida förvaring samt transport till tullplats, där den inkommande varan skall tullbehandlas, har sökanden att utgiva ersättning, vilken, i vad den avser undersökning, som verkställts å tullverkets laboratorium, skall utgå enligt av Konungen fastställd taxa; och åligger det sökanden att, där generaltullstyrelsen prövar sådant skäligt, ställa nöjaktig säkerhet för sagda kostnad eller inbetala lämpligt förskott därå, vid äventyr att begärd upplysning icke meddelas, innan sådant skett.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 januari 1923.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot de föreliggande förslagen, får, under åberopande av vad föredragande departementschefen i ämnet anfört till ovannämnda statsrådsprotokoll, hemställa,
Bihang till riksdagens protokoll 1922. 7 saml. 47 häft. (Nr 55.)

Utskottet.

Bevillningsutskottets betänkande Nr 55.

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 90, antaga,

1) ovan införda förslag till kungörelse angående ändrad lydelse dels av § 8 mom. 1, 2 och 3, § 9 mom. 1 samt § 13 mom. 1 och 2 i förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor, dels av § 2 mom. 2 i tulltaxeunderrättelserna; samt

2) ovan införda förslag till kungörelse om ändrad lydelse av § 3 i förordningen den 31 maj 1907 angående rätt att hos generaltullstyrelsen erhålla upplysning rörande tullbehandlingen av varor, avsedda att till riket införas.

Stockholm den 30 maj 1922.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.

Närvarande: herrar Röing, friherre Fleming, Gustaf Nilsson, Antonsson, Wigforss, Rosén, Wohlin, Bårg i Katrineholm, Jönsson i Boa, Johansson i Kullersta, Lithander, Sköld, Johansson i Kälkebo, Olsson i Ramsta, Leander, Lövgren i Nyborg och Winkler,
